

Виена, че тамъ се строи мощна телевизорна станция. А какво ще стане тогава съ съществуващитѣ радио-апарати? — Съ малки приспособления тѣ ще могатъ да се нагодятъ и за телевизия. Днесъ въ чужбина се продаватъ вече апарати, които предаватъ и звуци и образи — служатъ и за радио и за телевизия. Следъ една-две години ти отъ дома си ще можешъ да слушашъ и да гледашъ операта въ Парижъ, парада на войскитѣ въ Берлинъ и северното сияние въ Архангелскъ.

Азъ свършвамъ. Но на твоитѣ устни стои въпросъ, който ти не смѣешъ да ми зададешъ:

— А какво ще стане, когато азъ порастна като тебе, когато стана баща, и моитѣ деца бждатъ на дванадесетъ години, на колкото съмъ азъ сега?

Не зная, мое момче... Може би, следъ двадесетъ и петъ години, твоя синъ, ученикъ, като се върне единъ день отъ училище, ще ти каже:

— Татко, учительтъ ни съобщи, че ще правимъ извънпланетна екскурзия съ ракета. Ще ни водятъ на Марсъ. Отъ тамъ съобщили, че ще ни очакватъ идната срѣда. На връщане ще се отбиемъ на Луната, за да разгледаме изгасналитѣ вулкани и да направимъ нѣколко снимки на земята. Екскурзията ще струва 200 лева.

И ти ще пустнешъ своя невръстенъ синъ да отиде и види други планети, други свѣтове, защото нашата земя тогава ще бжде много малка, тѣсна за него. Той ще е изучилъ нейната география на самитѣ мѣста, за които се говори.

А азъ, който сега ти разправямъ тая истинска приказка, ще бжда бѣловласъ старецъ. Или — кой знае — може би тогава науката ще открие срѣдства за *дълго-възрастие*, за *безсмъртие* и *подмлаиване*, та всички да бждемъ млади и хубави, като Гьотевия Фаустъ и Уайлдовия Дорианъ Грей.